

387L0540

N:o L 322/20

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

12.11.87

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 9 päivänä marraskuuta 1987,

vesiväylien kansallisen ja kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden tähän ammattiin muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta

(87/540/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

kuljetusmarkkinoiden organisointi on olennainen osa perustamissopimuksessa määrätyn yhteisen liikennepoliitiikan toteuttamista,

liikenteenharjoittajan ammattiin pääsyn yhteensovittamiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttaminen todennäköisesti edistää palvelujen tarjoamisen vapauden ja sijoittautumisoikeuden tehokasta käyttämistä,

on ryhdyttävä toimenpiteisiin yhteisten sääntöjen ottamiseksi käyttöön vesiväylien kansallisen ja kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä, jotta liikenteenharjoittajien pätevyyttä parannettaisiin, ja siten edistettäisiin markkinoiden saattamista terveemmälle pohjalle, rakenteellisen ylikapasiteetin poistamista ja tarjottavien palvelujen laadun parantamista käyttäjien, liikenteenharjoittajien ja koko talouselämän eduksi,

on saavutettu tyydyttäviä tuloksia panemalla täytäntöön maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä 12 päivänä marraskuuta 1974 annettu neuvoston direktiivi 74/561/ETY ⁽⁴⁾ ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokasta käyttämistä edistävistä toimenpiteistä 12 päivänä joulukuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/796/ETY ⁽⁵⁾,

vesiväylien tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyn säännöissä tulisi siten määrätä ainakin liikenteenharjoit-

tajan ammatillisesta pätevyydestä, ja jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa tai antaa sääntöjä liikenteenharjoittajan hyvästä maineesta ja vakavaraisuudesta,

ei ole kuitenkaan tarvetta sisällyttää tässä direktiivissä annettaviin yhteisiin sääntöihin tiettyjä kuljetustoimintoja, joiden taloudellinen vaikutus on vähäinen, ja omaan lukuun suoritettavat kuljetukset jäävät määritelmänsä mukaan näiden sääntöjen ulkopuolelle; vaikuttaa myös tarkoituksenmukaiselta jättää mahdollisesti tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle liikenteenharjoittajat, jotka toimivat purjehduskelpoisilla vesiväylillä ainoastaan kansallisella alueella ilman yhteyttä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkkoon,

on tarvetta tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroiseen tunnustamiseen tässä direktiivissä tarkoitettussa toiminnassa, jotta edistettäisiin sijoittautumisvapauden tehokasta käyttämistä,

tämän direktiivin säännösten mukaisesti annettu ammatillista pätevyyttä osoittava todistus liikenteenharjoittajan ammattiin pääsystä täytyy tunnustaa riittäväksi todisteeksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa,

jäsenvaltioiden, jotka asettavat omille kansalaisilleen tiettyjä hyvän maineen ja vakavaraisuuden vaatimuksia, täytyy tunnustaa muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi esitetyt sen valtion toimivaltaisen viranomaisen antamat asiaa koskevat asiakirjat, josta liikenteenharjoittaja on peräisin tai josta hän tulee, ja

tätä direktiiviä täytyy lisäksi soveltaa toisen palveluksessa oleviin, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisössä 15 päivänä lokakuuta 1968 annettussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1612/68 ⁽⁶⁾ tarkoitettuihin työntekijöihin, jos jäsenvaltiot asettavat sellaisille henkilöille tässä direktiivissä tarkoitettuun ammattiin pääsyn tai sen harjoittamisen edellytykseksi, että asianomaisella on ammatilliset tiedot ja taidot,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 351, 24.12.1983, s. 5

⁽²⁾ EYVL N:o C 172, 2.7.1984, s. 8

⁽³⁾ EYVL N:o C 248, 17.9.1985, s. 40

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 308, 19.11.1974, s. 18

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 37

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Määritelmät ja soveltamisala

1 artikla

1. Vesiväylien kansallisen ja kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsyyn sovelletaan tämän direktiivin yhteisten sääntöjen mukaisesti annettuja jäsenvaltioiden säännöksiä.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- "sisävesialuksella tavaraita kuljettavan liikenteenharjoittajan ammatilla" luonnollisen henkilön tai yrityksen harjoittamaa toimintaa tavaroiden kuljettamiseksi vuokraa tai korvausta vastaan sisävesiväylillä, vaikka tätä ammattia ei harjoitettaisi säännöllisesti,
- "yrityksellä" perustamissopimuksen 58 artiklassa tarkoitettuja yhtiöitä sekä liikenteenharjoittajaryhmiä tai liikenteenharjoittajaosuuskuntia, joiden tarkoituksena on saada työtehtäviä laivausasiamiehiltä jäsenilleen riippumatta siitä, ovatko tällaiset ryhmät tai osuuskunnat oikeushenkilöitä.

2 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta luonnollisiin henkilöihin tai yrityksiin, jotka harjoittavat vesiväylien tavaraliikenteen harjoittajan ammattia aluksilla, joiden kuollut paino suurimmalla sallitulla kulkusyvyyksellä ei ole enemmän kuin 200 tonnia.

Jäsenvaltiot voivat alentaa tätä rajaa kaikkien kuljetusten tai joidenkin kuljetusten taikka tietyn laatuisten kuljetusten osalta.

Tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta lauttaliikenteessä toimiviin luonnollisiin henkilöihin tai yrityksiin.

II LUKU

Ammattiin pääsy

3 artikla

1. Luonnollisten henkilöiden tai yritysten, jotka aikovat harjoittaa vesiväylien tavaraliikenteen harjoittajan ammattia, täytyy täyttää ammatillisen pätevyden edellytys, vaikka ne olisivat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja liikenteenharjoittajaryhmän tai -osuuskunnan jäseniä tai harjoittaisivat ammattiaan ainoastaan tiettyinä aikana toisen vesiliikenneyrityksen aliorakoitsijoina.

Jos hakija on luonnollinen henkilö, joka ei täytä kyseistä edellytystä, toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin antaa hänelle luvan harjoittaa vesiväylien tavaraliikenteen harjoittajan ammattia, jos hän osoittaa heille toisen henkilön, joka täyttää edellytyksen sekä tosiasiaa ja jatkuvasti johtaa kuljetustoimintaa.

Jos hakija on 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yritys, vähintään yhden yrityksen kuljetustoimintaa jatkuvasti ja

tosiasiallisesti johtavan henkilön täytyy täyttää ammatillisen pätevyden edellytys.

2. Ammatillisen pätevyden edellytyksiin on kuuluttava kussakin jäsenvaltiossa tätä tarkoitusta varten nimetyn viranomaisen tai laitoksen hyväksymien pätevyysvaatimusten mukaiset tiedot ja taidot liitteessä luetelluissa asioissa. Tarvittavat tiedot on hankittava kursseilla tai vesiväyläkuljetusyrityksessä hankitun käytännön kokemuksen avulla taikka näiden kahden järjestelmän avulla. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyn tutkinnon suorittaneet tietojensa todistamisesta mainittuihin tutkintoihin sisältyvissä liitteessä luetelluissa asioissa.

Todettuaan, että henkilöllä on vaaditut tiedot, alakohdassa mainitun viranomaisen tai laitoksen on annettava todistus.

3. Jäsenvaltiot voivat kuultuaan komissiota jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle liikenteenharjoittajat, jotka toimivat purjehduskelpoisilla vesiväylillä ainoastaan niiden alueella ilman yhteyttä toisen jäsenvaltion sisävesiverkkoon. Näiden edellytysten soveltamisen ulkopuolelle jätetyssä kuljetusyrityksessä hankittu käytännön kokemus ei anna oikeutta saada 2 kohdassa mainittua todistusta.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on asetettava edellytykset, joiden perusteella kuljetusyritys voi 3 artiklan 1 kohdasta poiketen toimia tilapäisesti enintään yhden vuoden määräajan, jota voidaan pidentää enintään kuudella kuukaudella erityisissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos liikennettä harjoittava henkilö tai 3 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävä henkilö kuolee, tulee työkyvyttömäksi tai menettää oikeustoimikelpoisuutensa.

2. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin tietyissä erityistapauksissa poikkeuksellisesti antaa pysyvän luvan hoitaa yritystä henkilölle, joka ei täytä 3 artiklassa tarkoitettua ammatillisen pätevyden edellytystä, jos kyseisellä henkilöllä on ainakin kolmen vuoden käytännön kokemus yrityksen päivittäisestä johtamisesta.

5 artikla

Luonnolliset henkilöt, jotka esittävät todisteen, että he ovat ennen 1 päivää heinäkuuta 1990 laillisesti harjoittaneet jäsenvaltiossa vesiväylien kansallisen tai kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajan ammattia, on 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todistuksen saamista varten vapautettava velvoitteesta todistaa, että he täyttävät siinä asetetut edellytykset.

6 artikla

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava tämän direktiivin nojalla annettujen säännösten mukaisesti tekemänsä päätökset hylätä hakemus pääsystä vesiväylien tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat luvan harjoittaa vesiväylien tavaraliikenteen harjoittajan ammattia, jos ne toteavat, että 3 artiklassa asetetut edellytykset eivät enää täyty, mutta

niiden on annettava tarvittaessa riittävä määräaika sijaisen hankkimiseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä tarkoitettujen luonnolliset henkilöt ja yritykset voivat asianmukaisin keinoin valvoa etujaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehtäessä.

III LUKU

Tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroinen tunnustaminen

7 artikla

Jäsenvaltion on tunnustettava 3 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa mainitut toisen jäsenvaltion antamat todistukset riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevyydestä.

8 artikla

1. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä vaatimuksia hyvästä maineesta tai siitä, että he eivät ole olleet konkurssissa, tämän valtion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi, noudattaen kuitenkin, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, ote rikosrekisteristä tai, jos tällaista ei ole, mainittujen edellytysten täyttymistä osoittava asiakirja jonka on antanut sen maan toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta liikenteenharjoittaja on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä vaatimuksia hyvästä maineesta eikä todistetta tällaisten vaatimusten täyttymisestä voida esittää 1 kohdassa tarkoitettulla asiakirjalla, tämän valtion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi mainittujen vaatimusten täyttymistä osoittava todistus, jonka on antanut sen valtion toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta liikenteenharjoittaja on peräisin tai josta hän tulee. Tällaisen todistuksen tulee koskea niitä erityisiä seikkoja, joita vastaanottava maa pitää asiaan vaikuttavina.

3. Jos valtio, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, ei anna 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa, sen sijasta voidaan antaa valahtoinen ilmoitus tai juhlallinen vakuutus, jonka asianomainen antaa sen valtion toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa notaarille, josta hän on peräisin tai josta hän tulee; mainitun viranomaisen tai notaarin on todistettava valahtoinen ilmoitus tai juhlallisen vakuutuksen muodossa annettu ilmoitus oikeaksi. Ilmoitus siitä, ettei ole ollut konkurssissa, voidaan samoin antaa toimivaltaiselle ammatilliselle tai toimialayhteisön toimielimelle samassa valtiossa.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia. Tämä

edellytys koskee myös 3 kohdan mukaisesti annettuja ilmoituksia ja vakuutuksia.

9 artikla

1. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä vaatimuksia vakavaraisuudesta, ja jos se on osoitettava todistuksella, tämän valtion on rinnastettava sen omalla alueella annetun todistuksen kanssa vastaava todistus, jonka on antanut jokin sen valtion pankki, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, tai muu sen valtion nimeämä toimielin.

2. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä vaatimuksia vakavaraisuudesta eikä todistetta tällaisten vaatimusten täyttymisestä voida esittää 1 kohdassa tarkoitettulla asiakirjalla, tämän valtion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi mainittujen vaatimusten täyttymistä osoittava todistus, jonka on antanut sen valtion toimivaltainen hallintoviranomainen, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee. Tällaisen todistuksen tulee koskea niitä erityisiä seikkoja, joita vastaanottava valtio pitää asiaan vaikuttavina.

10 artikla

Edellä 7, 8 ja 9 artiklaa sovelletaan myös jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1621/68 mukaisesti harjoittavat tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa toisen palveluksessa.

IV LUKU

Loppusäännökset

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 30 päivään kesäkuuta 1988 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on varmistettava, että 3 artiklassa tarkoitettujen pätevyysvaatimukset vahvistetaan alustavasti ennen 1 päivää heinäkuuta 1990.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä marraskuuta 1987.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. HAAKONSEN

LIITE

LUETTELO 3 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUISTA AIHEPIIREISTÄ, JOISSA ON OSOITETTAVA AMMATILLINEN PÄTEVYYS

Ammatillisen pätevyyden tunnustamisessa huomioon otettavien tietojen täytyy käsittää ainakin jäljempänä luetellut aihepiirit. Ne täytyy kuvata yksityiskohtaisesti, ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten täytyy määrittellä tai hyväksyä ne. Niiden sisällön täytyy olla sellainen, että sen voivat omaksua henkilöt, joiden koulutustaso vastaa oppivelvollisuuden suorittaneen henkilön yleensä saavuttamaa koulutustasoa.

A. Aihepiirit, joissa vaaditaan tyydyttävät tiedot liikenteenharjoittajilta, jotka aikovat harjoittaa ainoastaan kansallista liikennettä

1. *Lainsäädäntö*

Ammatin harjoittamisessa tarvittavat perustiedot siviili-, kauppa-, sosiaali- ja vero-oikeudesta:

- sopimukset yleisesti,
- kuljetussopimukset, erityisesti liikenteenharjoittajan vastuu (luonne ja rajat),
- liikeyritykset,
- laskentatoimi,
- työlainsäädäntö- ja sosiaaliturvasäännökset,
- verotusjärjestelmä.

2. *Yrityksen kaupallinen ja taloudellinen johtaminen*

- maksu- ja rahoitusmenetelmät,
- kustannuslaskenta,
- hinnoittelu ja kuljetusehdot,
- liikekirjanpito,
- vakuutukset,
- laskutus,
- kuljetusten välittäjät,

3. *Markkinoille pääsy*

- ammatin aloittamisen ja ammatin harjoittamiseen liittyvät säännökset,
- rahtausjärjestelmät,
- kuljetusasiakirjat.

4. *Tekniset standardit ja toiminnan tekniset näkökohdat*

- alusten tekniset piirteet,
- alusten valinta,
- rekisteröinti,
- seisonta-aika ja lisäseisonta-aika.

5. *Turvallisuus*

- vesiväyläliikennettä koskevat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset,
- onnettomuuksien ehkäisy ja menettely onnettomuuden sattuessa.

B. Aihepiirit, joiden tuntemus vaaditaan liikenteenharjoittajilta, jotka aikovat harjoittaa kansainvälistä liikennettä

- A kohdassa luetellut asiat,
- kansalliseen lainsäädäntöön, yhteisön standardeihin, kansainvälisiin yleissopimuksiin ja muihin kansainvälisiin sopimuksiin perustuvat säännökset, joita sovelletaan jäsenvaltioiden väliseen sekä yhteisön ja siihen kuulumattomien maiden väliseen tavaroiden vesiväyläliikenteeseen erityisesti rahtauksen, kuljetushintojen ja -ehtojen osalta,
- tullauskäytäntö ja tullimuodollisuudet,
- jäsenvaltioiden tärkeimmät liikennesäännöt.